

แผนหรือระเบียบ
ปฏิบัติการของท้องถิ่นเป็น
กุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่
ความสำเร็จด้วย
Concept หรือ
ยุทธศาสตร์ที่จะหา
หุ้นส่วน หรือผู้มีส่วนได้เสีย

ในชุมชน เพื่อวางแผนยุทธศาสตร์ ด้วยวิสัยทัศน์ ที่กว้างไกล แม่นยำ จะต้องมียุทธปัจจัยที่สำคัญคือ ข้อมูล
ข่าวสารหรือสารสนเทศที่ทันสมัย สามารถนำมาวิเคราะห์เหตุการณ์อนาคต ในห้วงเวลานี้ได้

เป็นที่รู้กันดีในคณะเทศมนตรีว่าไม่มีวิธีการใดที่จะแก้ไขปัญหาของเทศบาลได้อย่างเบ็ดเสร็จสมบูรณ์
การ พัฒนาท้องถิ่นเองจะต้องมีแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นแผนแม่บทยุทธศาสตร์ (Corporate
Strategic Planning) แผนพัฒนาเศรษฐกิจที่ครบวงจรในการใช้ทรัพยากร ธรรมชาติ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ควบคู่กันไปตลอดอนาคต แต่ละเทศบาลจะมีแผนแม่บทยุทธศาสตร์ที่ไม่เหมือนกันเป้าหมายของแต่ละท้องถิ่น
ไม่เหมือนกัน ระเบียบปฏิบัติการของคนในแต่ละท้องถิ่นจะต้องไม่เหมือนกัน ไม่มีระเบียบใดที่จะเป็นบทสรุปให้ทุก
แห่งต้องปฏิบัติในแบบเดียวกันหมด นั่นก็หมายถึงการวางระเบียบ เพื่อให้ทุกเทศบาลถูกรวมให้ปฏิบัติตามที่
ส่วนกลางกำหนด (CENTRALIZATION) จะ ไม่สามารถพัฒนาไปในทางที่ดีในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ปัจจุบันนี้ได้
เลย

ชุมชนในเทศบาลต้องได้รับทราบจุดประสงค์ของอนาคตของสิ่งแวดล้อมได้อย่างชัดเจนที่สุด (FOCUS ON TODAY) ข้อจำกัด ในข้อมูลในความไม่สนใจดีและขาดพันธสัญญาของฝ่ายบริหารและภาคเอกชน ที่จะช่วยกันพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมความนึกคิด (CONCEPTS) ของภาคเอกชนจะต้องได้รับการบรรจุไว้อย่างทั่วถึง โดยการนำอนาคตจำลองความเชื่อมโยงให้เห็น การจัดตั้งกลุ่ม การจัดตั้งอาสาสมัครและกลุ่มผู้นำชุมชนที่จะต้องตกลงร่วมมือร่วมใจกัน แก้ไขปัญหา ต้องพึงพอใจต่อแผนปฏิบัติการ ท้องถิ่น ต้องให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อแผนปฏิบัติท้องถิ่น

ยุทธปัจจัยหรือทรัพยากรที่สำคัญคือ ทรัพยากรมนุษย์ การสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบ บำบัดและกำจัดของเสีย และที่สำคัญที่สุดคือ เงิน จากส่วนกลาง จากส่วนภูมิภาคและจากท้องถิ่น คือเทศบาลและภาคเอกชน

สันนิบาตเทศบาลฯ เป็นกุญแจสำคัญที่จะกระจายเทคโนโลยีเหล่านี้ไปยังท้องถิ่น และ เทศบาลทุกเทศบาลจะต้องพร้อมที่จะรับสารสนเทศ ที่จะนำมาพัฒนาชุมชนของตนเอง วางแผนบริการชุมชน และการวางแผนให้ได้รับความร่วมมือจากอาสาสมัคร ก้าวแรก ของการกระจายอำนาจ (Decentrilzition) ก็คือการกระจายความรับผิดชอบในการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้กับท้องถิ่น โดยแผนปฏิบัติการท้องถิ่น ศตวรรษที่ ๒๑ (Local Agent ๒๑) ซึ่งท้องถิ่นเองเป็นผู้ร่วมกันสร้างแผนปฏิบัติการท้องถิ่นร่วมกัน เป็นการพัฒนายั่งยืน (Sustinble Development) ซึ่งเป็นกุญแจไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมของโลก

จากการที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ส่งเสริมพหุภาคีในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน (LA๒๑) นับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน โครงการดังกล่าวได้มีพื้นที่ดำเนินการไปแล้วกว่า ๑๒๐ แห่งทั่วประเทศ โดยแต่ละท้องถิ่นได้มีการดำเนินงานในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อสร้างชุมชนให้น่าอยู่ ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการท้องถิ่น การดำเนินกิจกรรมตามแผนการสรุปบทเรียนและการขยายผลภาคีเครือข่าย

สำหรับในปี พ.ศ.๒๕๕๘ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้จัดมีการประชุมเชิงปฏิบัติการ "LA ๒๑ สู่ท้องถิ่นไทยน่าอยู่อย่างยั่งยืน เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ เพิ่มพูนองค์ความรู้ เสริมสร้างแรงจูงใจในการขับเคลื่อนกิจกรรม ของแต่ละท้องถิ่นผ่านรูปแบบของการจัดนิทรรศการเสนอผลงานของหน่วยงานเครือข่ายในโครงการ อีกทั้งเป็นการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างพหุภาคีทั่วประเทศอันจะนำไปสู่การส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน สามารถบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ด้วยตนเองโดยการมี ส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ภายใต้การนำของ นายสมชัย กอชัยศิริกุล นายกเทศมนตรีตำบลโนนดินแดง ซึ่งมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและนำพาโนนดินแดงไปสู่ความเป็น “เมืองน่าอยู่” ของทุกคนได้บริหารจัดการแก้ไขปัญหาชุมชนเพื่อจะยกระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง นำไปสู่การพัฒนาการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน ทั้งด้านสังคม การศึกษา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสิ่งแวดล้อม จากสภาพสังคมปัจจุบันของโนนดินแดง เริ่มมีการพัฒนาไปเป็นชุมชนเมืองมากยิ่งขึ้น ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ กำลังจะมีความรุนแรงมากขึ้น หากไม่มีการบริหารจัดการที่ดี จะมีผลกระทบที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การดำเนินการบริหารจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลโนนดินแดง ได้นำแผนปฏิบัติการท้องถิ่นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ LA ๒๑ มาปรับใช้เป็นแนวนโยบาย ภายใต้วิสัยทัศน์ “โนนดินแดงเมืองน่าอยู่ คุณภาพดีถ้วนหน้า การศึกษาก้าวหน้า ใส่ใจสิ่งแวดล้อม เพียบพร้อมวัฒนธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง”

สิ่งที่ทำให้ชุมชนน่าอยู่และพึ่งตนเองได้ ต้องอาศัยความรับผิดชอบ การเรียนรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ของคนในชุมชนเอง ตลอดจนอาศัยความร่วมมือและข้อมูลจากหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน ทั้งภาคีเครือข่าย โดยการปรับเปลี่ยนวิธีคิด การยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รักษาสิ่งแวดล้อม เน้นการพึ่งพาตนเอง เป็นสังคมเอื้ออาทร พึ่งพาอาศัย สร้างสังคมไม่ทอดทิ้งกัน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อมุ่งสู่ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืนในอนาคต ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

๑. ทรัพยากรธรรมชาติความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการดูแลรักษาให้คงไว้ซึ่งระบบนิเวศที่ดี
๒. ขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างครบวงจรและเหมาะสม น้ำเสียมลพิษทางอากาศหรือมลพิษอื่น ๆ ได้รับการจัดการที่เหมาะสม
๓. สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น พื้นที่สีเขียว ภูมิทัศน์เมือง ได้รับการพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต มีความสวยงามและสอดคล้องกับสภาพบ้านเมือง ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการสืบสานเพื่อดำรงไว้
๔. วิถีชีวิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใช้พลังงาน การใช้น้ำ การผลิต การบริโภคหรือการบริการ
๕. การเรียนรู้และการบริหารจัดการที่ดี องค์กรมีความพร้อมในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สำนักงานเทศบาลมีการจัดการตามแนวทางสำนักงานสีเขียว การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม

ผลสำเร็จ

เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ โครงการประเมินเทศบาลด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ประจำปี ๒๕๕๘ ประเภทเทศบาลขนาดกลาง

